

C/2024/1391

19.2.2024

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou podal Bundesgerichtshof (Německo) dne
7. listopadu 2023 – IP v. Quirin Privatbank AG**

(Věc C-655/23, Quirin Privatbank)

(C/2024/1391)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: IP

Žalovaná: Quirin Privatbank AG

Předběžné otázky

- 1) a) Musí být článek 17 nařízení (EU) 2016/679 (dále jen „GDPR“) ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že subjekt údajů, jehož osobní údaje správce nezákonně zpřístupnil předáním, má nárok, aby se správce zdržel opětovného nezákonného předání těchto údajů, pokud od správce nepožaduje jejich výmaz?
b) Může tento nárok na zdržení se jednání vyplývat (rovněž) z článku 18 GDPR nebo jiného ustanovení GDPR?
- 2) V případě kladné odpovědi na otázku 1 a) a/nebo otázku 1 b):
 - a) Vzniká nárok na zdržení se jednání založený na unijním právu pouze tehdy, pokud se lze do budoucna obávat dalších porušení práv subjektu údajů vyplývajících z GDPR (nebezpečí opakování protiprávního jednání)?
 - b) Má se popřípadě za to, že vzhledem k porušení GDPR, ke kterému již došlo, existuje nebezpečí opakování protiprávního jednání?
- 3) V případě záporné odpovědi na otázku 1 a) a otázku 1 b):

Musí být článek 84 ve spojení s článkem 79 GDPR vykládán v tom smyslu, že vnitrostátnímu soudu umožňuje přiznat subjektu údajů, jehož osobní údaje správce nezákonně zpřístupnil předáním, kromě náhrady hmotné či nehmotné újmy podle článku 82 GDPR a nároků vyplývajících z článků 17 a 18 GDPR i nárok, aby se správce zdržel opětovného nezákonného předání těchto údajů, na základě ustanovení vnitrostátního práva?
- 4) Musí být čl. 82 odst. 1 GDPR vykládán v tom smyslu, že pro účely závěru o vzniku nehmotné újmy ve smyslu tohoto ustanovení postačují pouhé negativní pocity jako hněv, nelibost, nespokojenost, starosti a strach, které jsou samy o sobě součástí obecného rizika spojeného s běžným životem a často jsou zakoušeny denně? Nebo je pro účely závěru o vzniku újmy vyžadováno, aby došlo ke znevýhodnění dotčené fyzické osoby, které přesahuje rámec těchto pocitů?
- 5) Musí být čl. 82 odst. 1 GDPR vykládán v tom smyslu, že míra zavinění správce či zpracovatele, respektive jeho pracovníků je relevantním kritériem při určení výše nehmotné újmy, která má být nahrazena?
- 6) V případě kladné odpovědi na otázku 1 a), 1b) nebo 3):

Musí být čl. 82 odst. 1 GDPR vykládán v tom smyslu, že při určení výše nehmotné újmy, která má být nahrazena, lze jako okolnost vedoucí ke snížení výše nároku zohlednit skutečnost, že subjekt údajů má kromě nároku na náhradu újmy i nárok na zdržení se jednání?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).